

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie art. 83 ust. 1, art. 32, ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778 ze zm) stwierdził, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. jest dłużnikiem tego organu i posiada zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na dzień wydania decyzji wraz z odsetkami na łączną kwotę 19.323,18 zł, na którą składają się zadłużenia:

- z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od V 2013 roku do XII 2013 roku – w kwocie 10.539,66 zł stanowiącej należność główną, oraz w kwocie 3.985,- zł odsetek a zwłokę;

- z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za ten sam zakres numerów deklaracji i okres – w kwocie 2.902,26 zł stanowiącej należność główną, oraz w kwocie 1.083,- zł odsetek a zwłokę;

- z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za ten sam zakres numerów deklaracji za okres od VI 2013 roku do X 2015 roku – w kwocie 593,26 zł stanowiącej należność główną, oraz w kwocie 220,- zł odsetek a zwłokę;

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Zgodnie z art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, wzywając jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Płatnik składek nie dopełnił jednak obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, działając na podstawie art. 83 ust. 1 w/w. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (decyzja k.20 akt ZUS).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., reprezentowana przez Prezesa Zarządu – U. S., złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 11 lipca 2018 roku kwestionując jej zasadność oraz podnosząc, że spółka zatrudniająca pracowników, regularnie opłacała składki na ubezpieczenia społeczne, natomiast od kwietnia 2014 roku nie zatrudniała pracowników, poza M. M.. Odwołująca wskazała, że nie otrzymała z ZUS wezwania do zapłaty informującego o zaleganiu z jakąkolwiek składką, ani nie toczyła się egzekucja. Ponadto odwołująca podniosła, że wszczynając postępowanie w sprawie ZUS określił zadłużenie na kwotę 28.909,18 zł, natomiast w zaskarżonej decyzji kwota ta wynosi 14.035,18 zł. Odwołująca wyraziła wątpliwość co do faktu, iż przedmiotową decyzję wydał ZUS Inspektorat w B., gdzie w chwili obecnej nie prowadzi działalności.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł, iż wysokość zaległości wyliczona została prawidłowo. W dniu 9 stycznia 2018 roku (...) Oddział w T. Inspektorat w B. pobrał do obsługi konto (...) Sp. z o. o., na którym figurowało zadłużenie za okres od grudnia 2012 roku do grudnia 2015 roku. W bazie (...) zostało sprawdzone, że konto (...) Sp.

z o. o. jest zamknięte złożonym z urzędu w dniu 16 stycznia 2017 roku przez ZUS II Oddział w Ł. Inspektorat w P. dokumentem wyrejestrowującym (...) od dnia 1 stycznia 2016 roku z kodem „350” - wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych ostatniej osoby, za którą płatnik składek miał obowiązek rozliczać i opłacać składki na ubezpieczenia. W KRS brak jest daty świadczącej o zawieszeniu przez spółkę działalności oraz o wykreśleniu jej z rejestru. Powyższe, zdaniem ZUS, potwierdza, że spółka nie dopełniła swoich obowiązków jako płatnik składek, ponieważ nie złożyła dokumentów wyrejestrowujących.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Od 14 marca 2002 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wpisana była do Krajowego Rejestru Sądowego (odpis z KRS k. 26-30v).

W dniu 28 stycznia 2016 roku spółka zawarła umowę przechowania dokumentacji oraz wyposażenia biura z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. (umowa przechowania z 28.01.2016 r. k. 15-16).

W dniu 27 września 2016 roku w budynku, w którym przechowywane były dokumenty oraz wyposażenie biura, wybuchł pożar i cała dokumentacja spółki została spalona (potwierdzenie przekazania terenu, obiektu lub mienia objętego działaniem ratowniczym k. 14).

Wnioskiem z dnia 19 czerwca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wystąpiła do ZUS II Oddział w Ł. Inspektorat w P. o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu w płatnościach ZUS w 2012 roku. W odpowiedzi na wniosek tamtejsza jednostka poinformowała (...) Sp. z o. o., iż żądane zaświadczenie nie zostanie wydane (wniosek z dnia 19.06.2017 r. k. 5; odpowiedź na wniosek k. 17 akt ZUS).

W dniu 11 grudnia 2017 roku pracownik ZUS II Oddział w Ł. Inspektorat w P. przekazał do (...) Oddział w T. Inspektorat w B. dane dotyczące zadłużenia na koncie (...) Sp. z o. o., celem podjęcia działań zmierzających do poniesienia odpowiedzialności z tytułu nieopłaconych przez spółkę składek na ubezpieczenia na osoby trzecie. W tym samym dniu (...) Oddział w T. Inspektorat w B. podjął postępowanie we wskazanym zakresie. W dniu 9 stycznia 2018 roku organ rentowy otrzymał wiadomość elektroniczną o przekazaniu konta do Centrali przez ZUS II Oddział w Ł. Inspektorat w P. z uwagi na zmianę adresu siedziby spółki, tj. (...)-(...) B., (...). W dniu 9 stycznia 2018 roku (...) Oddział w T. Inspektorat w B. pobrał do obsługi konto (...) Sp. z o. o., na którym figurowało zadłużenie za okres od grudnia 2012 roku do grudnia 2015 roku. W bazie (...) zostało sprawdzone, że konto (...) Sp. z o. o. jest zamknięte złożonym z urzędu w dniu 16 stycznia 2017 roku przez ZUS II Oddział w Ł. Inspektorat w P. dokumentem wyrejestrowującym (...) od dnia 1 stycznia 2016 roku z kodem „350” - wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych ostatniej osoby, za którą płatnik składek miał obowiązek rozliczać i opłacać składki na ubezpieczenia (okoliczności niesporne, a nadto raport zestawienia deklaracji i wpłat k. 43-64v).

W dniu 8 maja 2018 roku do płatnika składek zostało skierowane zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek. W zawiadomieniu uwzględniono zadłużenie za okres od kwietnia 2013 roku do grudnia 2015 roku. Dług za miesiące od grudnia 2012 roku do marca 2013 roku uległ przedawnieniu i został odpisany z konta (zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 18-18v akt ZUS).

W dniu 25 czerwca 2018 roku zostało skierowane zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego (zawiadomienie o zakończeniu postępowania k. 19 akt ZUS).

Zadłużenie ubezpieczonej z tytułu składek wynosi:

- na ubezpieczenia społeczne w kwocie 10.539,66 zł za okres od maja 2013 roku do grudnia 2015 roku, oraz odsetki w kwocie 3.985 zł;

- na ubezpieczenie zdrowotne kwocie 2.903,26 zł za okres od maja 2013 roku do grudnia 2015 roku, oraz odsetki w kwocie 1.083 zł;

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 593,26 zł za okres od czerwca 2013 do października 2015 roku, oraz odsetki w kwocie 220 zł (raport zestawienia deklaracji i wpłat k. 43-64v akt ZUS).

W toku procesu Sąd nie uwzględnił wniosku spółki z 7 lutego 2019 roku o odroczenie terminu rozprawy i udzielenie dodatkowego terminu na złożenie archiwalnych dokumentów znajdujących się w ZUS.

Po pierwsze, wniosek ten był całkowicie spóźniony bowiem termin na złożenie wniosków dowodowych określony został zarządzeniem z dnia 16 października 2018 roku, doręczonym stronie 25 października 2019 roku (zarządzenie i dowód doręczenia k.31 i k.33).

Termin 7 dniowy upłynął zatem 2 listopada 2018 roku .

Po drugie, wniosek ten złożony został już po zamknięciu rozprawy.

Po trzecie zaś, dotyczył dokumentów, które z całą pewnością były wzięte pod uwagę przy wydawaniu decyzji skoro znajdowały się w organie rentowym, a nadto wniosek ten mógł zostać zgłoszony znacznie wcześniej, w szczególności w określonym terminie. Nic nie stało na przeszkodzie aby o dokumenty te wystąpić wcześniej. W związku z powyższym sąd uznał wniosek za zmierzający jedynie do wydłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778; dalej ustawa systemowa) Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 cytowanej ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 roku poz. 800).

Stosownie do treści art. 32 ustawy systemowej do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Na mocy art. 47 ust. 1 cytowanej ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników.

W myśl art. 48 ust. 1 jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika.

Ponadto stosownie do art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 164 z 2008 roku, poz. 1027 ze zm.) do ustalenia

podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, nie stosuje się wyłączeń wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną.

Stosownie natomiast do treści art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 645) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 107 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Podobny obowiązek ciąży także na pracodawcy, w zakresie składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w oparciu o art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1433 z późn. zm.).

Obowiązek naliczenia odsetek za zwłokę nie jest zależny od okoliczności powstania zaległości składkowej, ani od woli stron stosunku ubezpieczeniowego. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne wynikają ze zobowiązania powstającego z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą powstanie takiego zobowiązania. Obowiązek samoobliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych (oraz wysokości odsetek) ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych. Inaczej rzecz ujmując, nieopłacona w ustawowo określonym terminie składka na ubezpieczenie społeczne powoduje powstanie od tej daty zaległości składkowej z mocy samego prawa (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I UK 126/06, OSNP 2007 nr 21 - 22, poz. 331; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 roku, I UK 187/07, OSNP 2009/7-8/104, uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 13 maja 2009 roku, I UZP 4/09, OSNP 2009/23-24/319).

Zgromadzony w sprawie materiał dowody nie pozwala na ustalenie, iż (...) Sp. z o. o. nie posiada zaległości ustalonych sporną decyzją. Podnoszony przez odwołującą zarzut, iż nie otrzymała ona wezwania do zapłaty, zdaniem Sądu, nie zasługuje na uwzględnienie. Brak wezwania nie wskazuje bowiem, iż zaległości nie istnieją. Obowiązek prawidłowego naliczania i opłacania składek spoczywa bowiem, jak wynika z cytowanych przepisów, na płatniku. Z obowiązku tego odwołująca się spółka nie wywiązała się. Nie przedstawiła także dowodów świadczących o tym, iż składki zostały opłacone lub, że powinny zostać naliczone w niższej, niż przyjął to organ rentowy, wysokości.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Skoro ubezpieczona w spornym okresie nie poinformowała organu rentowego o zawieszeniu bądź wykreśleniu spółki z KRS i nie odprowadzała z tego tytułu należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, była to przesłanka wydania decyzji o wysokości zadłużenia. Skarżąca nie zgodziła się z decyzją, lecz nie zaoferowała w tym zakresie żadnych dowodów. Zgodnie z ogólną zasadą dowodową (art. 6 k.c.) ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sąd zwraca uwagę, iż jedną z zasad w postępowaniu cywilnym jest zasada kontradyktoryjności. Zasada ta znajduje także zastosowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, których przedmiotem są odwołania od decyzji organów rentowych. W niniejszej sprawie ciężar udowodnienia, że decyzja ZUS jest nieprawidłowa spoczywał na odwołującej. Ubezpieczona nie sprostала temu obowiązkowi, nie

udowodniła, iż spłaciła należne organowi rentowemu zaległości. Ponadto, wbrew jej twierdzeniom, w niniejszej sprawie organ rentowy dokonał rozliczenia konta ubezpieczonej, wyraźnie stwierdzając, za jakie okresy odwołująca nie uiściła należnych składek w terminie i określił wysokość zaległych składek oraz odsetek z tytułu zwłoki.

Należy zaznaczyć, iż w toku postępowania odwołująca wskazywała, że spółka od kwietnia 2014 roku nie prowadziła czynnej działalności gospodarczej. Gdy zatrudniała pracowników, regularnie opłacała składki na ubezpieczenia społeczne, natomiast od kwietnia 2014 roku nie zatrudniała pracowników, poza M. M., która będąc w ciąży przebywała na zasiłku chorobowym a następnie na rocznym urlopie macierzyńskim. Twierdzenia odwołującej przeczą zatem sobie wzajemnie. Spółka zatrudniała bowiem pracownika tyle, że nie świadczył on pracy.

Reasumując spółka nie przedstawiła przed Sądem, nie tylko żadnego dowodu na opłacenie spornych składek, ale nawet nie wskazała zarzutów, które mogłyby zostać przez sąd zweryfikowane.

Okoliczność, iż płatnik nie posiada dokumentów bowiem uległy one spaleniowi nie ma wpływu na wysokość należnych składek ani na fakt ich opłacenia.

Tymczasem te właśnie okoliczności (błędna obliczenie wysokości i opłacenie spornych składek) winny zostać przez spółkę dowiedzione mając na uwadze treść art. 6 k.c. oraz art. 3 i 232 k.p.c. To płatnik powinien w postępowaniu przed sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych przez organ rentowy ustaleń, ale również wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych z jego stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji. Tymczasem, w przeciwieństwie do organu rentowego, który przedstawił stosowne dowody uzasadniające jego stanowisko o wysokości zaległości na koncie płatnika z tytułu należnych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz fundusz pracy, ubezpieczona nie wskazała żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że ustalenia wysokości zaległości dokonał w oparciu o informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonym w formie elektronicznej, które stosownie do brzmienia art. 34 ust. 2 ustawy systemowej są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepis ten przesądza, że informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek, bez względu na to, czy zostały przekazane do ZUS w formie dokumentu pisemnego, czy też w formie dokumentu elektronicznego, mają walor środka dowodowego w postępowaniu administracyjnym i sądowym. Takich okoliczności uzasadniających jego przeciwne stanowisko, odwołująca w toku niniejszego postępowania nie przedstawiła.

Wobec powyższego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC, odwołanie oddalono.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 k.p.c. w związku z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Z 2018 r., poz. 265) i zasądził kwotę 3.600,- zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

12 III 2019 roku..